

Преславски Вестник

УРЕЖДА КОМИТЕТЪ

Администрация: **Стоянъ Боневъ** — Преславъ
Отговоренъ редакторъ: **Н. Пенчевъ**

Независимъ седмичникъ

Излиза всъки вторникъ

Абонаментъ: за година 60 лв., 6 месеца 35 лв.,
3 месеца 20 лв.

Обявления и реклами по споразумение

Боянъ Якимовъ.

Една належаща нужда

Горската култура у насъ, при все че датира отъ скоро време, е постигнала доста голъми успѣхъ. Горското дѣло върви съ усиленъ темпъ къмъ девиза „отъ благосъстоянието на горитѣ, зависи плодородието на равнинитѣ.“ Когато искаме да разгледаме нѣкоя въпросъ отъ какъвто и да било характеръ, ние не трѣбва да посочваме само едната му страна — било хубавата, или лошата, а всестранно и обективно да се спремъ и го разгледаме.

Горскитѣ масиви, които сж включени въ обекта на горското стопанство въ България, представляватъ една живописна и китна картина, за която не само нашитѣ писатели и поети, но и много отъ чуждитѣ такива сж се възхищавали и сж черпили материали на своя трудъ. Въ най хубавитѣ произведения, вие ще доловите въ общия ансамбловъ акордъ, съчетанието на хармонизацията съ изтъканитѣ акорди въ нѣкоя горска дѣбрава.

Вслушайте се въ мощния Ботевъ гласъ, въ безсмъртното му произведение „Хаджи Димитър“, долавяте картинно обстановка, която той ни дава. Ами Вазовъ? — проследете всичкитѣ му произведения и ще видите величавитѣ картини, които ни дава въ видъ на цѣли базили. Ами дѣдо Славейковъ, Алеко. Карагевловъ и всички други писатели и поети, проследете ги и ще видите, че цѣлия имъ възторгъ е взетъ отъ разния битъ на горския животъ.

Но не само възторгъ дава гората. Най необходимитѣ стопански и културни нужди се добиватъ пакъ отъ нея. Тя е най необходимата нужда за цивилизования напредѣкъ на човѣчеството. Ето защо ние не трѣбва да оставаме безчувствени и дезинтересувани къмъ тази всеобща благодать.

Нашитѣ гори презъ турско време, сж били доста екстензивни. Нѣмало е абсолютно никакъвъ контролъ, а напротивъ, населението е било поощрявано, колкото се може повече да опустошава и пали горитѣ. Още стоятъ живитѣ паметници изъ Родопитѣ на турскитѣ звѣрства надъ горитѣ. Пжтникъ който мине презъ Ташъ Боазския проходъ, не може да остане хладнокръвенъ къмъ това безбожно опустошение. Но не само турцитѣ въ миналото, но и ние българитѣ сега, особено горското население, практикуватъ безсистемната изборна сѣчь, за свои лични нужди, дори и безъ никакви такива.

Докато не настъпни съзнанието въ мѣстното население какво, че съ тази безразборна сѣчь, тръ вреди само на се-

бе си, ние не можемъ да имаме никакъвъ стабилитетъ въ горската култура. Богатствата които ни дава гората скоро ще се изчерпятъ, и иднитѣ поколения ще проклинатъ своето раждане.

Ние използваме още каменновъжлената формация на Палеозойския геоложки периодъ но тя е вече къмъ своя край изчерпва се, свършва се и после ще се изправимъ предъ свършения фактъ, за да съжаляваме.

Изследванията и анализитѣ които ни удостоверява науката на палеонтологическитѣ изследвания, и доказва, че дървесната порода на терциерната формация на Кенозойския периодъ е къмъ своя край.

Ето ние, хуманнитѣ и цивилизовани народи използваме изсмукваме всички блага, било върху нейната повърхност безъ огледъ на жестоката действителност, че ние умишлено способствуваме за бедствието и абсолютната невъзможностъ за съществуването на иднитѣ поколения.

Този въпросъ трѣбва да си го зададемъ докато е време и да го разрешимъ, ако не искаме да сплваме по-нататъшния прогресъ на човѣчеството.

По-горе казахъ, че гората у насъ се експлоатира най-безогледно. Да, това е горчивия фактъ, който се констатира навсѣкжде изъ нашитѣ гори.

Независимо отъ хилядитѣ нареждания, наставления и заповѣди, които се издаватъ отъ Управлението на горитѣ, нарушенията не спиратъ. Всѣки производител на горски материалъ не се спира предъ нищо, само и само да се облагодетелствува, безъ да съзнае, че сѣче клонъ върху който самъ седи и само тогава, когато падне и го заболти, ще разбере, че е било опасно за самия него тази безразборна сѣчь и експлоатация.

(следва)

Възстанието въ Кавказъ

София 22. Съобщаватъ отъ Кавказъ, че възтанието противъ съветитѣ се разширява. Сраженията се водятъ между Съветскитѣ войски и възтаницитѣ. Особено жестоки сж били сраженията въ Георгина. Два полка изпратени, да се сражаватъ противъ съветитѣ се отказали да воюватъ. Въ цѣлия Кавказъ, възтаватъ противъ колективизацията. Въ сраженията сж паднали иѣколко хиляди души отъ дветѣ страни. Въ цѣлата областъ е обявено военно положение.

Едно добро дѣло.

Населението на града Преславъ отъ незапомнено време изнемогваше по липса на аптека, отъ кждето да се снабдява съ лѣкарства. Поради това че нѣмаше възможностъ, да се сдобива съ лѣкарства населението отъ Преславъ и околнята прибѣгваше до разни хикими, и народни сръдства билки и пр. и поради тѣхната неефикасность мнозина ставаша жертва. Нуждата отъ аптека въ града Преславъ, се чувстваше отъ всички, още по вече, че у насъ даже и въ по голѣмитѣ села имаше вече аптеки, а Преславъ оставаше назадъ въ това отношение.

И сега съ откриването на аптеката отъ г. Никола Кюнслеръ се задоволи тази нужда и тя е цѣла благодать за града и околнята. Нека населението съзнае материалнитѣ усилия които се правятъ за неговото здраве и не прибѣгва до всѣкакви народни сръдства, които сж въ неговъ ущърбъ.

Перспективитѣ въ нашето стопанство

Неясни и неопредѣлено се очертаватъ изгледитѣ въ нашето стопанство. Стоковитѣ борси регистриратъ голѣмо спадане на зърненитѣ храни. Пшеницата се продава 4—4.50 кгр., ечемика 1—1.70 лв. кгр. Пашкулитѣ сжщо така сж безъ цена и едва могатъ да покриятъ производствената цена. По всичко изглежда, че и при добра реколта:

—Безпаричието не ще напусне селското население.

Стопанскиятъ ни животъ ще се намѣри пакъ предъ нови и тежки изпитания. Тия нерадостни перспективи налагатъ голѣми икономии въ разходнитѣ пера на държавата, окръжитѣ и общинитѣ.

Болшевишки обявления

Въ болшевишкитѣ вестници се срещатъ въ рубриката фамилни обяви, следнитѣ обявления: „азъ Смирнова, живуща въ Москва, скъсахъ съ родителитѣ си отъ февруарий 1929 годъ“ „Азъ Богайлевски 22 год. не искамъ да имамъ нищо общо съ баща си, който е свещеникъ, до като не скъса напълно съ църквата. . .“

Ученическа екскурзия.

Ученицитѣ отъ III и IV отдѣление при тукашното народно първоначално училище, подъ ръководството на учителитѣ си —Ив. Патлеевъ, Д. Чаушевъ и г-ца В. Маринова, на 15, 16, и 17 того ходиха на екскурзия до гр. Варна. Освенъ Варна, морето и околността, на връщане екскурзиянитѣ разгледали и стъкларската фабрика при Гебедже.

Дѣцата сж въ възторгъ отъ добрия приемъ и не могатъ да изкажатъ задоволството си отъ виденото и изпитаното презъ време на тая екскурзия. Жалко е само, че поради липса на средства, голѣма частъ отъ децата нѣмаха възможностъ да взематъ участие. На нѣколко дѣца е било подпомогнато отъ средствата на ученическото д-во „Младежки червенъ кръстъ“.

Предвидъ голѣмата полза отъ екскурзията —придобиване знания, а най-главното — опознаване и изучаване родината, желателно е такива да се предприематъ по-често, а най-главното, да участвуватъ всички дѣца отъ даденото отделение. Тукъ не бива държавата да се скъпи. Тя трѣбва да намали до минимумъ, ако не може съвсемъ да премахне, такситѣ за пътуване при такива случаи, защото болшинството отъ децата нѣматъ възможностъ да платятъ пжтнитѣ разноски. А за учителитѣ —това е вънъ отъ прѣката имъ длъжностъ и е съпроводено съ голѣми грижи, отговорностъ и изживяване парични средства, които всѣки знае, че у народния учителъ липсватъ. Ако въпреки това, учителитѣ предприематъ екскурзия, това говори, колко тия народни труженици обичатъ и полагатъ грижи за поверенитѣ имъ дѣца. Жертвуватъ спокойствие, време и сръдства, само и само да обогатятъ познанията и да разширятъ умствения кръгъзоръ на дѣцата ни. Хвала имъ.

За приятенъ дългъ считаме да изкажемъ голѣмата си благодарностъ — наша и на децата ни —къмъ учителския персоналъ и ученицитѣ при Германското училище въ Варна за добрия приемъ, който указали на дѣцата ни екскурзиянти съ квартири и други услуги.

ПРЕСЛАВЦИ

Елате и вижте най голѣмото постижение на филмовото изкуство

звуконя и говорящъ филмъ въ Народното Кино Шуменъ

„Лудиятъ пѣвецъ“

СЕДМИЧНИ БЕЛЕЖКИ ЗА ГАРАТА.

Има всѣкакви хора по света и такива на които човѣкъ по заеманото отъ тѣхъ служебно положение и авторитетъ може да различи, а впоследствие, да разбере, че е подведенъ.

Единъ отъ тия, подведе и насъ съ „сведенията“ му за строящата се гара. Съобщава човѣка, че докато докучъ комисии сж приели разни работи, само за да получатъ пжтни и дневни.

Отъ официално мѣсто ни съобщихъ, че въпроса стои така: **гарага** не се строи не отъ държавата, а отъ преславската община. Ангажимента бѣ, че до като не се почне гарага не ще се работи линията — така се каза на населението, за да има по голѣмъ интересъ, но и населението предложи доброволно тая си помощ. До сега никаква комисии не се е събирала за приемане на каквито и да било материали и строителни работи. Общината споредъ възможността си и разполагаемитѣ сръдства отъ време на време пробѣжда да изпълни плана.

Тази е истината, по строежа на гарага, а всичко друго отъ лукаваго.

Камчийски

Масови грабежи

криза и разбойничеството

обира въ с. Садина

Напоследѣкъ безпаричието и всеобщата криза се засилва и грабежитѣ зачестиха. Административнитѣ органи взематъ съответнитѣ мѣрки за залавянето на злосторниците и ограничаване кражбитѣ.

Преди нѣколко дена се обира кооперацията въ село Садина. Полицийския приставъ при Поповското околийско управление Петъръ П. Гердовъ се отправя по следитѣ на крадцитѣ и ги залавя въ Русе. Тѣ сж двама младежи, които сж извършили маса грабежи, но откраденитѣ вещи сж заловени. Тѣ сж признали, че сж ограбили единъ дюкянъ въ с. Свалени Русенско, въ с. Томси Разградско — една шивачница, въ Бъзовецъ Бѣленско — бананица, въ с. Табачка — кооперацията въ с. Красенъ Русенско, —кооперацията въ с. Писанецъ Русенско —дюкянъ отъ Русе задигнали 2 велосипеди и грамофонъ. Навсѣкжде тѣ сж действували шперцъ.

Двамата крадци сж замилляни други грабежи и въ Шменски окръгъ, но още първия имъ опитъ въ погоска околия попадатъ въ рѣцетъ на полицията.

Крадцитѣ се казватъ Добри Христова Персизовъ отъ Сваленикъ русенско и Лазар Митевъ Халачевъ отъ с. бачка разградско.

Да помогнем на нашето село

Нѣкога, презъ време на предосвободителната епоха, селото изигра голѣма роль. Излъзоха по-буднитѣ български синове, които носѣха съкровения образъ на свободата, затова, защото тѣ бѣха близо до нѣрода, до неговитѣ болки и стѣнания, близдо българската душа, защото тамъ се бѣ загнѣздилъ за по-дълго време националниятъ духъ и битъ. Въ минутитѣ на тежѣкъ животъ, въ селото кипѣше стихия и бунтъ. Желание за работа и преуспѣване, Отъ тогава минаха години. Настѣпи епохата на освободението, епоха за нови борби, презъ което време будната интелигенция отправи взоръ къмъ създаване на блага. Закипя животъ. Животъ за нови дни, за преуспѣване, за подвигъ, за култура. И сега селото не остана надире. И то даде своя дѣлъ. Родитѣ буднитѣ свои синове, които се заловиха редомъ съ другитѣ, за да откриятъ нови хоризонти за своя измѣненъ народъ.

Не роди ли селото много отъ нашитѣ учени?

Не роди ли редица способни държавни мъже?

Не даде ли по-голѣмата частъ отъ днешнитѣ писатели, които израстнали срѣдъ дѣхъ на родната прѣстъ, ознаменуваха дѣлото на своитѣ прадѣди. Не създадоха ли тѣ най-ценнитѣ книги на българската литература? Не взеха ли тѣ отъ селото онова, което характеризира българската душа, като проява.

Да, селото даде много за успѣха на българския народъ. Но какво му дадохме ние въ отплата на това?

Днесъ селото е въ едно тежко положение.

Кървава и черна орисъ висна надъ главата на селянина.

Данѣци, бирници, лихви... и срещу всичко това хамбара празенъ. И ходи селянина и

рони по пѣтицата и нивитѣ кървави сълзи. Плаче, защото сж го споходили кървави сълзи. Плаче, защото сж го споходили само несрети и неволи.

Селото, откъдето чака хлѣбъ 5 милионенъ народъ, е въ тежко положение. Въ него вече не кипи нѣкогашния животъ на устремъ и просвѣта. Отъ день на день то все запада и запада. Живота му става непоносимъ. Хората плачатъ, но пакъ работятъ и пакъ нѣма награда за труда и за духа.

Не знаемъ отъ кжде, но проблѣснала е една свѣтла идея: създаване комитети за повдигане на нашето село. Това е една колкото похвална и блѣстяща идея, толкова и трудна задача. На всѣки случай тъкмо удобна да се приложи въ това време на най-голѣма икономическа и стопанска криза. Идеята би трѣбвало да се подеме отъ всѣки съ ентузиазъмъ и възторгъ, да се насърчатъ поне ония, които ще заработятъ. Това е дългъ на всѣки човѣкъ, който милѣе за преуспѣването на народа и родината. Да се заработи, за да се създадатъ повече блага за българското село, блага за добъръ животъ, за духовна, стопанска и кооперативна просвѣта. Да проблѣсне срѣдъ трудолюбивия български народъ искрата на едно благородно свестяване, за да протече импулс за още по-ползотворна дейность, за още по-голѣмъ напредѣкъ на българската нация.

Нека всички съзнателни насочатъ вниманието си къмъ селото — тамъ кжде се градятъ блага за всички и кжде се коватъ сждинитѣ на петъ милионния български народъ, отъ кжде се взема онова, нужно за нашия материаленъ и духовенъ животъ.

Плаче селото нека му помогнемъ!

2000 слънчеви удари

Барселона 23. Завчера при една улична процесия и извършване обрядъ на първо причастие подъ открито небо, станаха необичновено голѣмъ брой нещастни случаи. На причастieto присжествуваха повече отъ 30,000 деца. Денътъ бѣ извънредно горещъ. По-вече отъ 2000 деца пострадали отъ слънчевъ ударъ.

Нѣколко стотинъ деца сж настанени въ болницата и въ временни бараки. Положението на десетки деца е безнадежно.

Хроника

За болниченъ лѣкаръ въ Преславъ е назначенъ шуменския гражданинъ г. д-ръ Б. Спировъ, завършилъ въ Виена. На младия лѣкаръ пожелаваме ползотворна дейность.

При разкопкитѣ на „Симеоновата църква“ е намѣренъ надписъ, писанъ съ кирилица, но на езикъ непознатъ. Г. Миятевъ — ръководител на разкопкитѣ предполага, че този езикъ е на старитѣ българитѣ отъ Аспаруховата орда. За съжаление е само, че една частъ отъ надписа липсва. Тази част сега се дири. Надписа за сега е на проучване.

Българския Ерусалимъ се посещава отъ много обичащи родината си и желающи да се поклонятъ предъ античнитѣ останки отъ миналата ни слава и величие.

На 19 г. м. ни посетиха една група учители и учителки отъ Старо Загорска околия, ръководени отъ Пом. Окр. Учил. Инспекторъ г. Стефановъ. Разведени бѣха изъ разкопкитѣ отъ уредника на музея г. Д. Чаушевъ. Посетиха „Патлейна“, „Симеоновата църква“, храма Паметникъ и музея въ града. Г. Професоръ Миятевъ — ръководител на разкопкитѣ на старинитѣ въ гр. Преславъ, имъ държа една научна беседа. Разкопкитѣ продължаватъ. Има изгледи да се откриятъ интересни и цѣнни старини.

Тази годишнината реколта на зърненитѣ храни въ околията е отлична. Жетвата на ячменка върви усилено. Лозята показватъ добра реколта — иматъ изобилна рѣса, която е прецвѣтала и сж образувани вече ягориди. Прѣскането съ бордолезовъ разтворъ върви усилено. Болести по лозята за сега нѣма. Виното отъ миналогодишната реколта е почти на привършване. Сключени сж сделки съ Популярната Банка и склада на „Стойчо Доревъ“ по цѣни 11 лв. до 11.50 лв. литъра вино.

Околийскитѣ лѣкаръ г. д-ръ В. Костовъ проявява голѣма деностъ за издигане здравословността въ околията и спазване хигиената.

Строители Предприемачи

искате ли първокачественъ козеневъ чьопъ за мазилка ще намѣрите само при Митю Коджабашевъ

Шуменъ

П. К.

Печатн. „Сп. Поповъ“ — 63 — 30

Едно запушване само е достатъчно да убеди и най-взискателния пушачъ, че цигаритѣ на

КАРТЕЛА

изготовлявани отъ най-хубавата реколта 1928 год. сж незамѣними по качество и НЕ ТЪРПЯЩИ КОНКУРЕНЦИЯ

„КАРТЕЛЪ“ и пакъ „КАРТЕЛЪ“ — това е гласа на болшинството пушачи въ цѣлата страна!

КАРТЕЛА — Шуменъ

За всички дами и госпожици!

Съобщавамъ на Шуменскитѣ почитаеми Дами и госпожици, че откривамъ

дамски шевенъ салон кжде ще се изработватъ ХУДОЖЕСТВЕНО

рокли, манта, костюми, бѣльо, балски и БУЛСКИ рокли, учен. манта и др.

подъ вещото ръководство на госпожица **СЖБА ГЕОРГИЕВА** практикувала при Софий-

скитѣ модни салони и откривала годишни курсове въ царството и добрени отъ М-вото на Т.П.Т.

Работата задоволява всички капризи на клиентите. **ЦЕНИ ДОСТЪПНИ ЗА ВСИЧКИ** Салона се помещава въ зданието на Мирко Таралевъ до сладкарница „Лилия“. Приематъ се ученички за да бждатъ подготвени за майсторски изпитъ. **СЪ ПОЧИТАНИЕ. 8-10** с. Арнаудова и Сие С. Георгиева

Който рекламира -- той печели

Пресл. Сждия Изпълнител **ОБЯВЛЕНИЕ № 41**

На основание изпълнителенъ листъ № 121 издаденъ отъ Шуменски Окръженъ Сждъ на 22 I 930 г. въ полза на Тошо Джанковъ отъ село Смѣдово срещу Мило Друмевъ отъ с. Александрово за искъ отъ 24,000 лв. лихви и разноски и съгласно чл. чл. 807—823 отъ Г. С. обявявамъ, че 15 ени следъ датата на еднократното публикуване на настоящето въ в. „Преславски вести“ до онова число отъ следния месецъ, което съответствува на датата на обнародването въ канцеларията ми ще трае публичната продажна на следующитѣ длъжничково недвижимо имущество свободно отъ залогъ и заповоръ а именно: 1) Нива въ землището на с. Александрово местността „Горно Колари“ отъ 12 дек. до съседитѣ Костадинъ Атанасовъ, долъ и пѣтъ оценена 4,800 лв.; 2) Нива въ сжщото землище местността „Юрда“ отъ 4 I дек. до съседитѣ Стефанъ Калояновъ, пѣтъ и рѣка оценена 2240 лв. Желаящите да купятъ могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присжственъ день и да наддаватъ.

гр. Преславъ 21 VI 930 год. Сждия Изпълн.: П. Ценовъ

Преславски Сждия Изпълнител **ОБЯВЛЕНИЕ № 224**

На 5 юлий 930 год. по изпълнително дѣло № 224/1930 год. ще продамъ въ с. Смѣдово на публиченъ търгъ една шеста 1/6 часть отъ една вършачка съ самоходданъ моторъ система „Хартъ Парръ“ №

36855 и батоза 42 цола сист. „Н. Фехеръ“ № 13993 з. едно съ всички принадлежности къмъ нея, оценена 80,0 лева принадлежаща на Геор. Продановъ отъ с. Смѣдово въ полза на Жечо Коевъ отъ с. Смѣдово, за искъ отъ 75 лева.

гр. Преславъ 21. VI 1930 Сжд.-Изпълнител. (п. Ценовъ)

Пресл. Сждия Изпълнител **ОБЯВЛЕНИЕ № 16**

На основание изпълнителенъ листъ подъ № 132 издаденъ отъ Шуменски окр. сждъ юл 11 I 929 г. въ полза на Дато Т. Станчева отъ гр. Преславъ срещу Патлей Ивановъ отъ гр. Преславъ за искъ отъ 7559 за лихви и разноски и съгласно чл. чл. 807—823 отъ гражданското сждопроизводство обявявамъ, че 15 дни следъ датата на еднократното публикуване на настоящето въ в. „Преславски вести“ до онова число отъ следния месецъ, което съответствува на датата на обнародването въ канцеларията ми ще трае публичната продажна на следующето длъжничково недвижимо имущество свободно отъ залогъ и заповоръ а именно: Нива въ Преславск. землище местността „Коршата“ отъ 4 I дек. при съседитѣ Ангелъ Стойчевъ, Геро Юрдановъ и Тони Желѣзовъ оценена 10560 лв., 2) Нива въ сжщото землище и местността отъ 1 дек. при съседитѣ Димитъръ Георгиевъ, Юрданъ Драгичевъ и поляна оценена 240 лева.

Желаящите да купятъ могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всеки присжственъ день и часть да прегледатъ книгата и да наддаватъ. гр. Преславъ 21 VI 930 г. Сждия Изпълн.: П. Ценовъ

Какво изгубиха

нѣкои отъ победенитѣ

Като последица отъ войната, около една осма отъ богатството на Европа (200 милиарда марки) е минало въ други рѣце. Най-чувствителни загуби освенъ Австро-Унгария, чийто богатство преди войната възлизаше на 120 милиарда марки (което бѣ раздѣлено между седемъ държави — на Чехославия 45—47 милиарда, днешна Австрия 20—22 милиарда, Полша 14, Югославия 14—15, Унгария 13, Ромжния 10—11, Италия 3—4, претърпѣха Германия и Русия)

Териториитѣ отнети отъ Русия представляватъ една стойность отъ 50 милиарда марки, която бѣше раздѣлена между Полша — 36 милиарда, Балтийскитѣ държави — 10 милиарда и Ромжния — около 4 милиарда. Колкото за Германия, териториитѣ, които тя изгуби, възлизатъ на минимумъ 30 милиарда марки или 10 на сто отъ цѣлото ѣ богатство. Тия 30 милиарда бѣха разпредѣлени по следния начинъ: 17 милиарда на Франция, а остатъка на Чехославия, Белгия, Литва и Данцигъ.

Комисията по застрояване на детски колонии работи усилено. Понастоящемъ се приготвява материалъ за постройката, която ще се отдаде на предприемачъ.

Бригадата, по измѣрване линията Преславъ Върбица е стигнала до с. Юлеръ.

Нашиятъ днешенъ учителъ.

Дългъ свещенъ, дългъ граждански ни зове, като възпитатели на българската младежъ да милѣемъ за нейното добро и това на България. И не рѣдко въ известни моменти на сполука или несполуки, които претърпява народа ни, нашитѣ погледи се отправятъ къмъ училището. Не бѣха ли училището и черквата двата най-силни фактори, които запазиха българската писменостъ и спасиха България презъ времето на петъ вѣковното ни робство? Ролята, която тѣ сж играли нѣга, ще бжде все тѣй голѣма и необходимъ както за сегашно тѣй и за бждещо време. Училището — това е мѣстото кжде се гради бж дащето на единъ народъ и нация, а главния възпитателенъ факторъ въ него, комуто се възлага възпитанието на младостта, е учителя — народния учителъ, който е душата и огледалото на училището. Всички негови думи, постѣпки, дѣла, даже и стремежитѣ и възгледитѣ му за живота, пускатъ дълбоки корени въ чиститѣ души на неговитѣ възпитаници.

Учителътъ е който трѣбва да бжде дълбоко пропитъ отъ убеждение и вѣра въ голѣмитѣ идеи на Бога, Нацията и Държавата, за да може да ги всади и въ душитѣ на младото поколение — бждещото на България.